

טקס יום השואה 2015

קטעי קריאה

1 מספר על היד

פעם בקיץ, כשנשארנו לבד,
ראיתי לסבתא מספר על היד.
הייתי פעוט - סקרן וחוקר
שואל ומשיב מבלי לדבר.
הנחתי ידי הרכה על זרועה
ורציתי לתלוש כל ספרה ממקומה.
וסבתא חבקה ונשקה -
בלי הסבר.
רק אמרה חרישית -
כשתגדל אספר.
ספרה על תקופה קרובה רחוקה,
על עם בגולה, על שואה וגבורה,
על קר ורעב, מחנות עבודה,
וכיצד דרך נס ממות ניצלה...
פעם בקיץ, כשנשארנו לבד,
נשקתי לסבתא חזק על היד.

2 אין פרחים בגטו

חנה'לה חולה, היא כה רזתה בזמן האחרון
הגטו יאכל את הילדים.
איך זה? הגטו אוכל ילדים? מהו, זאב? ובכלל מה זה גטו?
אמאל'ה, מחר שבת?
כן ביתי.
נלך אל הנהר לטייל?
לא נלך ביתי, אנו חיים בגטו, מהגטו אי אפשר לצאת.
אמאל'ה, הזוכרת את את שולה?
כן.
למה איננה באה אלינו?
שולה איננה בגטו.
נכתוב לה שתבוא.
מהגטו אי אפשר לכתוב, ולגטו אי אפשר לבוא.
אמאל'ה, מתי אלך לגן?
בגטו אין גן ביתי.
מתי תביאי שוב פרחים הביתה לשבת, כמו פעם שגרנו ברחוב מאפו?
בגטו אין פרחים.
אין? מה יש בגטו? אני לא רוצה להיות בגטו, לא רוצה!

אני רוצה שיהיו לי פרחים, לפחות פרח אחד קטן,
נלך מפה אמא - נלך !

3 דקה דומיה

לזכר חיוך תמים, שאל מול המוות הלך.
לזכר עיניים רכות, שכבו למראה הזוועה.
לזכר צמות עדינות, שגולחו ללא רחמים..
לזכר ידיים חוורות, שלמדו לבקש מזון.
לזכר רגליים דקות, שקרסו תחתיהן מרזון.
לזכר הגוף הפעוט, שקטן וחלה ועונה.
לזכר הלב הקטן, שנחרד מעוצמת השנאה.
לזכר הדם הצעיר, הדם שהפקר היה.
לזכר ילדה יהודיה.
דקה דומיה.

שירים (אפשר להוסיף ריקוד)

1. רקמה אנושית חיה- עם שפת הסימנים
2. החול יזכור
3. מיליון כוכבים בשמיים